

[Charlotte Antonsen]

Problemet i Danmark er jo, at skattetrykket er blevet så højt, at det er meget svært for den enkelte lønmodtager at lægge penge til side. Det er det, vi skal væk fra.

Venstre må afvise forslaget.

Niels Højland (FP):

Jeg kan sige på Fremskridtspartiets vegne, at vi mener, det vil kunne virke demoraliserende at give folk løn, uden at de skal arbejde for den. Vi har i princippet ikke noget imod, at der indføres en frivillig sabbatordning, men det må være en ordning, der aftales mellem arbejdsgiverne og lønmodtagerne uden indblanding fra lovgivningsmagtens side. Forslaget vil måske også kunne få en uheldig og fordyrende indflydelse på hele uddannelsessystemet. Ligeledes vil det være helt uacceptabelt, at arbejdsgiverne er pligtige til at ansætte en anden lønmodtager som vikar for den, der har sabbat, da dette i mange tilfælde vil være en fordyrende og produktionshæmmende foranstaltning.

Derfor vil Fremskridtspartiet heller ikke kunne støtte forslaget.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal begynde med at sige, for at det ikke skal misforstås, at Det Radikale Venstre afviser forslaget.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at vi overordnet er positivt indstillet over for, at der etableres orlovsmuligheder, for at man kan påtage sig uddannelse. Derfor synes vi også, at den side af industrifagenes overenskomsttale om, at der er givet en orlovsret uden løn en uge til uddannelse, er noget positivt og noget, man kan gå videre med.

Jeg vil også gerne sige, at den livslange uddannelse er et langsigtet mål for os, og det vil altså sige, at vi mener, vi på lang sigt skal arbejde for, at man også, når man er på arbejdsmarkedet, har mulighed for at få orlov, sådan at man kan uddanne sig, og for den sags skyld også i det meget lange perspektiv orlov med løn med henblik på uddannelse. Men vi mener, det hører hjemme i overenskomsterne og ikke på den måde, som SF foreslår det.

Men i anledning af det foreliggende forslag og i anledning af, at vi ved, der er etableret sabbatliggende ordninger rundt omkring på arbejdsmarkedet – herinde er vi jo nok mest bekendt med den ordning, journalisterne har,

men der er givetvis også andre steder andre ordninger – vil vi under udvalgsarbejdet bede arbejdsministeren om at tilvejebringe materiale, der belyser, hvilke ordninger der allerede eksisterer, sådan at vi kan arbejde videre med denne sag og oplyse parterne på arbejdsmarkedet om, at det måske faktisk er en god idé. Lige så vel som vi i forskellige sammenhænge har opfordret arbejdsmarkedets parter til at etablere omsorgsdage for børn og lignende ordninger, så mener vi også, det vil være godt, hvis det indgik i overenskomsterne, at man havde denne ret til orlov til uddannelse.

Vi har en lang række betænkeligheder ved det konkrete forslag, det er derfor, vi afviser det, men generelt vil jeg gerne sige, at tanken om, at man kan uddanne sig videre i hele livet, er en rigtig tanke.

Jeg vil slutte med at sige, at sådan, som det er i øjeblikket, kunne det godt være min fornemmelse – og det er måske noget af det, vi kan få dokumenteret, og det kan have betydning for det videre forløb – at de, der i forvejen har en rimelig høj uddannelse, nok også fortsat skal vise sig at få nogle muligheder for at videreuddanne sig, for hvis det ikke sker, vil deres uddannelse forringes, og så er den spildt, hvori- mod de, der ikke har ret megen uddannelse, heller ikke får det senere hen. Det er selvfølgelig en uacceptabel social uretfærdighed; derfor vil vi gerne benytte lejligheden til at få tingene lidt nærmere belyst.

Glønborg (KRF):

Tanken om et sabbatår har vi jo drøftet før, og fra Kristeligt Folkepartis side vil vi gentage, hvad vi har sagt før, at vi synes, det er en glimrende idé, som fortjener at blive gennemført. Men det kræver, at vi kan finde ud af, hvordan den i praksis kan gennemføres, og vi må erkende, at ingen af os endnu har fundet de vises sten og fundet den praktiske måde, det her laves på.

Det ideelle er naturligvis, at vi fik det skrevet ind i overenskomsterne hele vejen rundt. Så er jeg lige ved at tro, at vi også kunne være enige hele salen rundt om, at det ville være godt, og at man måske også på en eller anden måde fra samfundets side ville opmuntre til, at sådan noget kunne ske. I det mindste kunne vi da være enige om, at det var noget, vi gerne ville medvirke til for de offentligt ansatte.